

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Ved Lov af 8. Marts 1856 om Tilvejebringelse af Midler til fri Fattigunderstøttelse og om disse Midlers Bestyrelse henlagdes til de ved Loven oprettede Kasser, „De fattiges Kasse“, hvad der maatte indkomme i Kirkens Bøsser, Fattigtavler og Blok; de nævnte Midler overførtes imidlertid ved Lov om Menighedsraad af 15. Maj 1903 § 20 til de ved denne Lov oprettede Menighedsraad, og heri skete ingen Forandring ved Lov om Hjælpekasser af 4. Maj 1907, idet der ifølge Lovens § 3 i Hjælpekassen kun indgaar de Indtægter, „der for Tiden i Henhold til Lov, Anordning eller privat Villiesbestemmelse tilflyde „De fattiges Kasse.““ Efterat nu med Udgangen af Aaret 1909 Loven om Menighedsraad er ophørt at være gældende, har man anset det rettest at henlægge de gennem Kirkens Bøsser, Tavler og Blok indkommende Midler til Hjælpekasserne som de Kasser, der have afløst og ere traadte i Stedet for „De fattiges Kasse“. Det aarlige Beløb af de nævnte Midler kan vistnok anslaaes til omkring 100,000 Kr. Fra Kultusministeriets Side paatænkes det at give de frivillige Menighedsplejer Adgang til at skaffe sig Indtægt ved særlige Kollektar i Kirkerne.

Gennemsnittet af de af Sognekommunerne til Hjælpekasserne i 1908—1909 ydede Tilskud udgjorde 32 Øre pr. Indbygger, og de af Sognekommunerne i Thisted, Ringkøbing, Viborg og Aarhus Amtsrads kredse ydede Tilskud oversteg endog i betydelig Grad dette Beløb. Der er flere Steder truffet den Ordning, at Amtsradet har meddelt Sognekommunerne et staaende Samtykke til at yde Tilskud udover 30 Øre pr. Indbygger til Hjælpekassen. Da det derhos neppe vil kunne tænkes, at Amtsrådene ville nægte at meddele Sognekommunerne saadant Samtykke, har man ment at burde foreslaa Bestemmelsen i Hjælpekasseloven om Samtykkets Nødvendighed ophævet.

Til § 2.

Efter hvad Ministeriet har bragt i Erfaring, har der oftere hos Bestyrelserne for Hjælpekasserne i forskellige Kommuner vist sig Tilbøjelighed til overvejende at yde Hjælp til de Personer, der ere forsørgelsesberettigede i vedkommende Kommune, uagtet dette ikke er stemmende med Hjælpekasseloven, ifølge hvis § 4

Hjælpen ydes til „værdige trængende, som have fast Ophold indenfor vedkommende Kasses Omraade“. Ministeriet har ved given Lejlighed indskærpet, at det ikke er foreneligt med Loven at nægte Ydelsen af Hjælp af Hensyn til, at den paagældende ikke er forsørgelsesberettiget i Kommunen, men man har dog fundet det rettest for saa vidt muligt at modvirke den fornævnte Tilbøjelighed hos Hjælpekasserne Bestyrelse at indføje en udtrykkelig Bestemmelse herom i selve Loven.

I adskillige Kommuner har der udviklet sig en Erkendelse af, at der indenfor de trængendes Kreds er særlig Grund til af Hjælpekassens Midler at støtte Enker med uforsørgede Børn. I Frederiksberg Kommune og bl. a. i flere Købstæder (Ringsted, Esbjerg, Holstebro) har Hjælpekassens Bestyrelse paabegyndt et systematisk Arbejde til Forsorg for Enker. Paa Forespørgsel fra en Kommunalbestyrelse har Indenrigsministeriet i Skrivelse af 9. November 1909 (Nr. 397 i Ministerialtidende) udtalt, at der ikke skønnes at være noget til Hinder for, at Enker udgaa af Fattigvæsenet for at overgaa til Forsørgelse af Hjælpekasserne, dog at Ydelsen af Hjælp fra Hjælpekassen i hvert enkelt Tilfælde maa være afhængig af, at den paagældende efter Hjælpekasse-Bestyrelsens Skøn er en værdig og trængende Person, ligesom det ogsaa maa være overladt til Bestyrelsen at skønne over, hvorvidt Hjælpekassens Midler tillade, at en Ordning som den omhandlede finder Sted.

For Københavns Vedkommende bemærkes, at Københavns Understøttelsesforenings kommunale Afdeling, der for Hovedstaden træder i en Hjælpekasses Sted, i betydeligt Omfang har ydet Hjælp til Enker, af hvilke i Regnskabsaaret 1908—09 et Antal af 571 have modtaget Understøttelse, medens kun 93 fik Afslag; det samlede Antal understøttede Kvinder var 898.

Det fremgaar heraf, at Hjælpekasserne under deres Udvikling have fundet et naturligt Arbejdsomraade i Forsorgen for Enker med Børn. De Bestræbelser, der saaledes — med Støtte fra Administrationen — udfoldes af Hjælpekassernes Ledere og Medarbejdere, bør formentlig søges fæstnede og videre udviklede ved Lovgivningsmagtens Bistand til Bedste for de paagældende trængende. Efter at den nyere Lovgivning (Lov Nr. 130 af 27. Maj